

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. december 1993

om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Italien og om ophævelse af beslutning 93/180/EØF

(93/687/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er siden den 28. februar 1993 anmeldt adskillige udbrud af mund- og klovesyge i flere regioner i Italien;

efter disse udbrud har Kommissionen vedtaget flere beslutninger, herunder beslutning 93/180/EØF af 26. marts 1993 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Italien og om ophævelse af beslutning 93/168/EØF⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 93/419/EØF⁽⁵⁾;

som følge af de foranstaltninger, der er truffet af de italienske myndigheder, er udbruddene blevet begrænset til visse områder i Italien;

som følge af de serologiske prøver og kliniske undersøgelser, der kræves i henhold til Kommissionen beslutning 93/663/EF⁽⁶⁾, kan restriktionerne ophæves i provinsen Caserta;

det er nødvendigt at opretholde visse restriktioner for bøffelbedrifter og kontrol med flytning af dyr i Caserta, fordi det er muligt, at der er foretaget ulovlig vaccination;

de italienske myndigheder har givet garantier for, at alle animalske produkter fra modtagelige arter, som er frem-

stillet i perioderne med restriktioner i de områder, som er omfattet af restriktioner, er blevet konsumeret eller destrueret; det er derfor unødvendigt at fastholde kravet om udstedelse af specielle certifikater for animalske produkter fra Italien;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Italien må ikke sende levende kvæg, får, geder og svin samt andre klovbærende dyr fra provinsen Caserta til de øvrige medlemsstater før den 31. december 1993.

2. Endvidere må Italien ikke tillade, at levende kvæg, får, geder og svin samt andre klovbærende dyr forlader bedrifter i provinsen Caserta, hvor der på noget tidspunkt efter den 1. februar 1993 har været dyr af arten *Bubalus bubalis*.

3. Forbuddene i stk. 2 gælder ikke for dyr, der sendes direkte til et slagteri til omgående slagtning, hvis:

- alle dyrene på bedriften har været underkastet en klinisk undersøgelse af en autoriseret dyrlæge inden for de sidste ti dage før afsendelsen
- de dyr, der skal flyttes, er varigt identificeret
- flytningen er blevet tilladt af veterinærmyndighederne.

Dyrene skal slagtes adskilt fra andre dyr. Deres hoveder og halse inklusive tonsiller skal destrueres under officielt tilsyn og under iagttagelse af strenge hygiejneforanstaltninger.

4. Det er ikke tilladt at flytte klovbærende dyr, der ikke er omfattet af restriktionerne i stk. 2, fra bedrifter i provinsen Caserta til andre bedrifter, medmindre:

- a) alle dyrene i oprindelsesbesætningen underkastes en klinisk undersøgelse af en autoriseret dyrlæge inden for de sidste ti dage før flytningen

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 75 af 30. 3. 1993, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 191 af 31. 7. 1993, s. 131.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 303 af 10. 12. 1993, s. 24.

- b) de dyr, der skal flyttes, er varigt identificeret
- c) de eventuelle dyr (undtagen svin) på mellem ni måneder og to år på bedriften er blevet underkastet stikprøvekontrol og serologiske prøver for antistoffer mod mund- og klovesyge og har rageret negativt. Stikprøvernes størrelse skal være som følger:

Besætningsstørrelse	Antal klovbærende dyr på mellem ni måneder og to år, som skal underkastes prøve
Indtil 5	Alle
5-10	5
Mere end 10	6

Kravene i litra c) gælder ikke, hvis dyrene sendes direkte til et slagteri til omgående slagtning.

5. Dyr fra bedrifter, hvor resultaterne af den serologiske prøve, der kræves i henhold til stk. 4, er positive, må kun sendes direkte til et slagteri til omgående slagtning i henhold til stk. 3.

Hvis resultaterne er positive, skal de italienske myndigheder foretage yderligere undersøgelser, og resultaterne skal sendes til Kommissionen.

6. De sundhedscertifikater, der omhandles i Rådets direktiv 64/432/EØF⁽¹⁾, og som ledsager levende kvæg og svin, der sendes fra Italien, og i Rådets direktiv 91/68/EØF⁽²⁾, og som ledsager levende får og geder, der sendes fra Italien, skal forsynes med følgende påtegning:

»Dyr, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 93/687/EF af 17. december 1993 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Italien.«

7. Italien sørger for, at sundhedscertifikaterne for andre klovbærende dyr, der sendes fra Italien, end dem, som omfattes af certifikaterne i stk. 5, forsynes med følgende påtegning:

»Levende klovbærende dyr, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 93/687/EF af 17. december 1993 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Italien.«

Artikel 2

Beslutning 93/180/EØF ophæves.

Artikel 3

Medlemsstaterne ændrer de foranstaltninger, de anvender på samhandelen, for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1993.

På Kommissionens vegne
René STEICHEN
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 19.